

Program: Podróż z chemią. Program nauczania chemii dla szkoły ponadpodstawowej na poziomie podstawowym

Autor: Małgorzata Stryjecka

Temat: Na czym polega reakcja utleniania i redukcji?

I. DOSTOSOWANIE ZADAŃ DO MOŻLIWOŚCI UCZNIA:

1. Zadanie: *Uczniowie uczestniczą w dyskusji dydaktycznej na temat reakcji utleniania i redukcji.*

Zadanie: *Uczniowie formułują pytania badawcze i hipotezy.*

WSKAZANIA:

- Podczas wypowiedzi ustnych należy dostosować tempo pracy do możliwości ucznia z dysfunkcją artykulacyjną poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi i reakcji, uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi, umożliwienie uzupełnienia wypowiedzi ustnej zapisem, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.
- Z uwagi na wolne tempo pracy ucznia ze SPE należy wydłużyć limit czasu przeznaczonego na wypowiedź/odpowieź. Dla ułatwienia zrozumienia treści nauczyciel może zadać pytania pomocnicze, wydłużyć czas na przygotowanie odpowiedzi.

2. Zadanie: *Uczniowie zapoznają się z instrukcją do doświadczenia i kartą pracy.*

Zadanie: *Uczniowie oglądają pokaz doświadczenia dotyczącego spalania magnezu.*

WSKAZANIA:

- Uczniowi z dysfunkcją wzroku zapewnić czytelne dla niego pomoce dydaktyczne – instrukcje i karty pracy oraz miejsce w klasie zapewniające właściwą widocznością podczas realizacji eksperymentu.

II. DOSTOSOWANIE SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ:

1. Realizacja zadania: *Uczniowie, pracując w grupach, przeprowadzają doświadczenie – obserwację reakcji pomiędzy żelazem a wodnym roztworem siarczanu (VI) miedzi (II), oraz reakcji miedzi z azotanem (V) srebra. Wyniki obserwacji zapisują w kartach pracy.*

WSKAZANIA:

- W trakcie podziału zespołu klasowego trzeba uwzględnić czynniki warunkujące właściwy dobór pary/grupy – umożliwiające uczestnictwo uczniów ze różnicowanym potencjałem intelektualnym i społecznym oraz realizowanie celów ćwiczenia. Należy także zadbać o właściwą atmosferę pracy w parach/grupach – atmosferę wsparcia, sprzyjającą pokonywaniu nieśmiałości i wspólnemu dochodzeniu do wiedzy.

- Proponowana forma pracy szczególnie sprzyja aktywizacji ucznia niedostosowanego społecznie lub zagrożonego niedostosowaniem społecznym.
- Ucznia zdolnego można zaangażować do pomocy koleżeńskiej poprzez udział w *peer learningu* lub zaktywizować, powierzając mu rolę lidera zespołu.

III. DOSTOSOWANIE SPOSOBU MOTYWOWANIA I OCENIANIA:

WSKAZANIA:

- Podczas dyskusji klasowej oraz podejmowanych działań w grupie motywować uczniów ze SPE do aktywności poprzez metody problemowe rozwijające umiejętność krytycznego myślenia, motywować do kontaktów i współdziałania w przydzielonym zespole.
- W sposobie oceniania uwzględnić fakt, że ocena pełni funkcję motywującą do pracy i wysiłku związanego ze zdobywaniem nowych wiadomości i umiejętności, zachęca do podejmowania kolejnych wyzwań.
- Przy ocenie ucznia ze SPE ważne jest, aby zapewnić przestrzeń na popełnianie błędów oraz zarezerwować czas w trakcie lekcji na omówienie i skorygowanie błędów, a także uwzględnić wysiłek włożony przez ucznia, a nie wyłącznie efekty pracy.

IV. DOSTOSOWANIE SPOSOBU KOMUNIKACJI:

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie.
- W praktyce zasadne jest formułowanie jasnych i krótkich poleceń oraz wypowiedzi i pytań o prostej konstrukcji.
- Zalecane jest udzielanie dodatkowych wyjaśnień oraz naprowadzanie pomocniczymi komunikatami, a także kilkukrotne powtarzanie pytań lub instrukcji.
- Wykorzystywanie alternatywnych sposobów komunikacji z uczniami z zaburzeniami ekspresji językowej.